

Forskrift om tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag – kommentarer til regelverk

Kommentarer og utdypende forklaringer til forskrift om tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag.

Gå til innhold

Innledning

§ 1. Formål

§ 1-2. Generelle vilkår

§ 1-3. Tilskudd til administrasjon, planlegging og ressursforvaltning

§ 1-4. Særskilt tilskudd for Trollheimen

§ 1-5. Avsetning til kriseberedskapsfond

§ 1-6. Krav til søknad

§ 1-7. Saksbehandling

§ 1-8. Dekning av kostander til utarbeidelse av bruksregler

§ 1-9. Opplysningsplikt og kontroll

§ 1-10. Retting av feilutbetalinger

§ 1-11. Avkortning mv.

§ 1-12. Innkreving av tilbakebetalings- og avkortingsbeløp

§ 1-13 Klageadgang

§ 2-1. Definisjoner

§ 2-2. Generelle vilkår

§ 2-3. Kostnader og satser

§ 2-4. Opplysningsplikt og kontroll

§ 2-5. Krav om tilbakeføring ved uberettiget bruk

§ 3-1. Ikrafttredelse

Innledning

Vilkår for å motta tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag står i **forskrift av 26. juni 2018 nr. 1031**. Forskriften for søknadsåret 2020/2021 trådte i kraft 1. juli 2020.

Dette rundskrivet (2020-42) erstatter rundskriv 2019-31 og kommenterer reglene i forskrift om tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag. Det er gjort endring i følgende bestemmelser:

- § 1-1 første ledd – distriktstilskuddet kan brukes til avløsningsordning for ferie og fritid
- § 1-2 – tamreinlag må sende reindriftsplan til statsforvalteren. Reinbeitedistrikter og tamreinlag må rapportere om avsetning, bruk mv. av midler på særskilt rapporteringsskjema
- § 1-3 tredje ledd – satsene det variable tilskuddet økes for å gi rom til å ta ut ferie og fritid.
- § 1-4 – språklig endring
- § 1-5 tredje ledd- distrikter/tamreinlag må overføre kriseberedskapsmidler til egen konto
- § 1-6 andre ledd – søker må vedlegge all nødvendig dokumentasjon
- § 1-6 tredje ledd – frist for å levere søknad
- § 1-6 fjerde ledd - statsforvalteren kan i særlige tilfeller dispensere fra forskriften.
- § 1-9 andre ledd – hele eller deler av tilskuddet kan kreves tilbakebetalt ved manglende rapportering
- § 1-13 – språklig endring
- § 2-2 – første og andre ledd bytter rekkefølge

For behandling av søknader om tilskudd gjelder reglene i forvaltningsloven. Forskrift, rundskriv, veileder og søknadsskjema er tilgjengelig på hjemmesiden til Landbruksdirektoratet – www.landbruksdirektoratet.no.

Søknaden leveres på papir og sendes statsforvalteren. Kommentarer til forskrift om tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag

§ 1. Formål

§ 1-1

Tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag skal bidra til å gi disse økt medansvar for utvikling av reindriften i bærekraftig retning, balanse mellom reintall og beiter, sikring av arealer og økt lønnsomhet. Tilskuddet skal videre gi grunnlag for avsetning til kriseberedskap, arbeid med helse, miljø og sikkerhet, avløserordning ved sykdom og svangerskap ut over folketrygdens generelle ordninger og avløserordning ved ferie og fritid.

Formålet med avsetning og tilskudd til kriseberedskap er å legge til rette for reinbeitedistriktene og tamreinlagenes nødvendige tiltak i forbindelse med beitekriser.

Kilde: Forskrift om tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag (Lovdata)

Første ledd: hovedformålet

Hovedmålet med tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag er å bidra til å utvikle reindriftsnæringen i samsvar med reindriftpolitiske mål gjennom bruk av økonomiske virkemidler. Det ledende reindriftpolitiske målet er utvikling av reindriften som økologisk, økonomisk og kulturelt bærekraftig næring, jf. reindriftsloven § 1. For å oppnå dette målet oppstiller reindriftsloven (heretter reinl.) en rekke pliktbestemmelser for reindriftsutøvere, siidaer, reinbeitedistrikter og reindriftsmyndigheter. Forskriften inneholder økonomiske incentiver for næringen og andre aktører til å overholde pliktbestemmelsene i reindriftsloven og oppnå de overordnede målene. Anvendelse av de enkelte bestemmelsene i tilskuddsforskriften bør derfor ses i sammenheng med reinl. § 1. De reindriftpolitiske mål har endret seg siden reindriftslovens ikrafttredelse. Gjeldende reindriftpolitiske mål fremgår av Meld. St. 32 (2016-2017). Disse målene er blant annet:

- utvikling av reindriftsnæringen som rasjonell, markedsorientert næring som er bærekraftig i et landsiktig perspektiv
- utvikling av reindriftsnæringen som familiebasert næring, der familien kan skape seg økonomisk handlingsrom og frihet til å organisere egen drift
- optimalisering av produksjon med fokus på dyrevelferd og god kjøttkvalitet
- fokus på økologisk bærekraft og reintall.

Andre ledd: formålet med avsetning til kriseberedskap

Avsetning til kriseberedskap er for å styrke næringens arbeid med beredskap. Det innvilges tilskudd etter en prosentsats av andel søker selv avsetter til kriseberedskap.

§ 1-2. Generelle vilkår

§ 1-2

Tilskudd kan innvilges reinbeitedistrikter og tamreinlag etter denne forskriften dersom:

- a. reinbeitedistriktet/tamreinlaget er i drift
- b. reinbeitedistriktet har vedtatt en distriktsplan og sendt siste oppdaterte versjon til fylkesmannen
- c. tamreinlaget har vedtatt en reindriftsplan og sendt siste oppdaterte versjon til fylkesmannen
- d. fylkesmannen har fått oversendt revisorgodkjent regnskap for foregående år
- e. reinbeitedistriktet/tamreinlaget har avsatt midler til kriseberedskapsfond i henhold til bestemmelsen i § 1-5, og
- f. reinbeitedistrikter/tamreinlaget har rapportert om avsetning og bruk av midler mv. på særskilt rapporteringsskjema fastsatt av Landbruksdirektoratet.

Kilde: Forskrift om tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag (Lovdata)

Kommentarer til bestemmelsen

Bestemmelsen oppstiller fem vilkår som alle må være oppfylt for at reinbeitedistriktet/tamreinlaget skal være berettiget tilskudd.

Vilkårene er rettet mot reinbeitedistrikt og/eller tamreinlag. Forståelsen av innholdet i vilkårene for de to typer subjektene er forskjellig på grunn av ulikheter i deres driftsform.

Tamreinlagene driver reindrift utenfor det samiske reinbeiteområdet jf. reinl. § 8, jf. § 9, og er dermed ikke underlagt de kravene som stilles til reinbeitedistriktene etter reindriftsloven.

Tamreinlagene er videre organisert som aksjeselskap, andelslag, ANS og DA av bønder/grunneiere og andre som driver reindrift i fellesskap, og må ha konsesjon for å drive reindrift jf. reinl. § 8. Tamreinlagene er forvaltningsmessig underlagt Statsforvalteren i Trøndelag.

Bokstav a: Reinbeitedistriktet/tamreinlaget er «i drift»

For reinbeitedistrikter

Vilkåret om at reinbeitedistriktet «er i drift» skal ses i lys av de kravene som stilles til reinbeitedistrikter i reinl. kapitlene 6 og 7. Kravene er følgende:

- det skal være opprettet et distriktsstyre, jf. reinl. § 43
- distriktet skal ha en distriktskasse, jf. reinl. § 46
- distriktet må ha et reindriftsfond, jf. reinl. § 47
- det skal holdes årsmøte i distriktet, jf. reinl. § 49
- årsmøtet i distriktet må ha behandlet saker etter kravene i reinl. § 50, og det må være sendt årsmelding til Statsforvalteren, jf. reinl. § 50 tredje ledd.

Alle ovennevnte vilkår skal være oppfylt for å anse reinbeitedistriktet for å være «i drift».

For tamreinlag

Vilkåret om at tamreinlaget skal «være i drift» innebærer at Statsforvalteren i Trøndelag hvert år må motta tamreinlagets årsmelding og budsjett. Statsforvalteren må også ha en kopi av gyldig konsesjon som kreves for å drive reindrift utenfor det samiske reinbeiteområdet etter reinl. § 8 første ledd.

Bokstav b: Distriktsplan

For Reinbeitedistrikter

Distriktsplanen må være vedtatt av distriktsstyret. Det fremgår ikke av reindriftsloven at distriktsplanen også skal godkjennes på årsmøtet, selv om dette er praksis. Dette betyr at selv om distriktsplanen ikke er godkjent på årsmøtet, er vilkåret oppfylt.

Distriktsplanen må oppfylle samtlige vilkår i reinl. § 62. Er ikke vilkårene i reinl. § 62 oppfylt, kan distriktet ikke sies å ha en godkjent distriktsplan. I slike tilfeller er distriktet ikke berettiget tilskudd.

For reinbeitedistrikter med distriktsplaner opprettet etter tidligere reindriftslov av 1978, skal også kravene i reinl. § 62 være oppfylt.

Videre er det et vilkår for å få innvilget tilskudd at den siste oppdaterte versjonen av vedtatt distriktsplan, må være sendt til statsforvalteren.

Bokstav c: Reindriftsplan

For tamreinlag

Tamreinlagene skal vedta en «reindriftsplan», som innholdsmessig er tilnærmet lik distriktsplanen for reinbeitedistriktene, se reinl. § 62.

Godkjenningen av en slik reindriftsplan skal skje i henhold til krav som stilles i aksjeloven for aksjeselskap eller lov om samvirkeforetak for samvirkeforetak (andelslag). Det er opp til styret å godkjenne planer i nødvendig utstrekning for selskapet/samvirkeforetaket, se aksjeloven § 6-12 og samvirkelova § 76. Det er uansett ikke et krav etter forskriften at planen skal være godkjent.

Bokstav d: Revisorgodkjent regnskap

For Reinbeitedistrikter

Foregående år er kalenderåret før tilskuddet søkes.

Etter bokstav d må regnskapet være godkjent av revisor. Det er i fotnotene i forskriften henvist både til reinl. § 50, jf. § 48 og lov om revisjon og revisorer (revisorloven) § 2-1.

Etter revisorloven § 2-1 skal regnskapspliktige etter regnskapsloven § 1-2 første ledd påse at regnskapet revideres av registrert revisor eller statsautorisert revisor i samsvar med § 2-2 (revisjonsplikt) når ikke annet er bestemt i eller i medhold av lov.

Reinbeitedistrikter er registrert som «annen juridisk person» i Brønnøysundregisteret. Vanlige inntekter er tilskudd etter denne forskriften, årlige tilskudd som siidaandelene plikter å betale etter reinl. § 46 første ledd og eventuelt erstatninger eller annet tilskudd.

Etter reinl. § 48 skal årsmøtet velge revisor som skal være registrert eller statsautorisert i henhold til revisorloven. Statsforvalteren kan godkjenne at det i stedet for ekstern revisor velges et revisjonsutvalg på to, eventuelt tre medlemmer blant de stemmeberettigede i distriktet, jf. reinl. § 48 andre ledd. Det betyr at reinbeitedistriktets regnskap alltid skal revideres, og det kan derfor kreves at regnskapet må være revisorgodkjent, eventuelt at det godkjennes av valgte medlemmer.

Reinbeitedistriktet har en plikt til å utarbeide et årsregnskap, som sendes til revidering innen 15. mars jf. forskrift om regnskapsføring av reindriftsfond og reinbeitedistriktenes regnskap § 8 og § 9. Av samme forskrift § 14 fremgår at ethvert regnskapspliktig reinbeitedistrikt og fond er revisjonspliktig, samt at revisjonen skal foretas av registrert revisor eller statsautorisert revisor. Forskriftens § 14 står i direkte motstrid til reinl. § 48 andre ledd, som sier at statsforvalteren kan godkjenne at det i stedet for ekstern revisor velges et revisjonsutvalg på to, eventuelt tre medlemmer blant de stemmeberettigede i distriktet.

Ved motstrid skal reindriftsloven av 2007 gå foran forskrifter, som betyr at det ikke kan stilles krav til at revisjonen skal foretas av registrert revisor eller statsautorisert revisor når statsforvalteren har godkjent valg av revisorer blant de stemmeberettigede i distriktet.

Etter reindriftsloven er det et krav at distriktet avholder årsmøte innen utgangen av juni hvert år, og årsregnskapet skal vedtas av årsmøtet, se reinl. § 49 første ledd, jf. § 50 første ledd nr. 1.

Årsregnskapet må sendes statsforvalteren innen 15. juli. Fristen er lik søknadsfristen for tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag. Dersom årsregnskapet ikke mottas innen fristen, vil reinbeitedistriktet anses for å ikke oppfylle vilkåret i § 1-2 bokstav a om at reinbeitedistriktet er «i drift», se punkt 2.1.1.

For tamreinlag

Foregående år er kalenderåret før tilskuddet søkes.

Tamreinlagene omfattes ikke av reinl. kapittel 6, som handler om reinbeitedistrikter og siidaer. Derfor gjelder ikke reinl. § 48 for tamreinlag. Revisjonsplikten for tamreinlagene må derfor vurderes etter revisorloven.

Etter revisorloven § 2-1 skal regnskapspliktige etter regnskapsloven § 1-2 første ledd påse at regnskapet revideres av registrert revisor eller statsautorisert revisor i samsvar med § 2-2 (revisjonsplikt) når ikke annet er bestemt i eller i medhold av lov.

Tamreinlagene er registrert som aksjeselskap (AS), ansvarlig selskap (ANS) eller ansvarlig selskap med delt ansvar (DA). Disse selskapsformene er i utgangspunktet alltid regnskapspliktige og revisjonspliktige, men med unntak.

Det må vurderes konkret i hvert tilfelle om tamreinlaget er revisjonspliktig. Vurderingen gjøres etter revisorloven. Dersom tamreinlaget ikke er revisjonspliktig, kan reindriftsmyndighetene ikke pålegge dem at opplysningene etter denne forskriftens § 1-2 bokstav c bekrefte av revisor. Tamreinlagene kan ikke ilegges større byrde etter en forskrift enn det som følger av en lov (her: revisorloven), jf. Lex-superiorprinsippet.

Det er likevel et krav at tamreinlagene sender inn årsregnskapet fra foregående år.

Bokstav e: Avsetning til kriseberedskap

Ved reindriftsavtalen 2018/2019 ble det innført et nytt generelt vilkår som medfører at reinbeitedistriktet/tamreinlaget er pliktige til å avsette midler til kriseberedskap for å få innvilget tilskudd etter forskriften. Bakgrunn for innføringen var å legge til rette for at distriktene og tamreinlagene setter av midler til kriseberedskap og bruker disse midlene i samsvar med formålet, jf. Reindriftsavtalen 2018/2019 pkt. 4.1.

Avsetningen gjøres etter § 1-5.

Bokstav f: rapporteringsskjema

Rapporteringsskjemaet finnes på Landbruksdirektoratets nettsider. Kravet om at reinbeitedistriktet/tamreinlaget skal fylle ut rapporteringsskjema er nytt i år, men inneholder mange av de samme punktene som tidligere søknadskjema.

Det skal rapporteres på HMS innkjøp, avløserordning for sykdom og svangerskap, avløserordning for ferie og fritid, samt kriseberedskap.

Rapporteringsskjemaet skal legges sammen med søknadsskjema når distriktet eller tamreinlaget søker tilskudd. Det må leveres innen fristen 15. juli.

§ 1-3. Tilskudd til administrasjon, planlegging og ressursforvaltning

§ 1-3

Tilskudd til administrasjon, planlegging og ressursforvaltning til reinbeitedistriktene, herunder Trollheimen, ytes med et fast grunnbeløp på inntil kroner 102 000 per distrikt. Ved sammenslåing av distrikter økes grunnbeløpet i forhold til antall distrikter som blir sammenslått, avgrenset til to år etter sammenslåingen.

Tilskudd til administrasjon, planlegging og ressursforvaltning utgjør

- a. inntil 250 000 kroner til distrikt 17 i Øst-Finnmark reinbeiteområde
- b. inntil 250 000 kroner til distrikt 16 i Øst-Finnmark reinbeiteområde
- c. inntil 250 000 kroner til hvert av distriktene 30A, 30B og 30C i Vest-Finnmark reinbeiteområde
- d. inntil 50 000 kroner til Femund reinbeitedistrikt i Sør-Trøndelag/Hedmark reinbeiteområde
- e. inntil 125 000 kroner til hvert av tamreinlagene.

I tillegg ytes et beløp per siidaandel på inntil 22 500 kroner. For siidaandeler i distrikt 16 i Øst-Finnmark reinbeiteområde utgjør beløpet inntil kroner 29 000 kroner. Det variable tilskuddet skal kun ytes for det antall siidaandeler som er innvilget produksjonspremie minst et av de tre foregående driftsårene. Det variable tilskuddet gjelder ikke distriktene 17, 30A, 30B, 30C, og Femund.

Distrikter som har vedtatt en siidainndeling gjennom årsmøtevedtak kan fordele midlene på de ulike siidaene.

Kilde: Forskrift om tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag (Lovdata)

Kommentarer til bestemmelsen

Første og andre ledd i § 1-3 regulerer det ordinære tilskuddet til administrasjon, planlegging og ressursforvaltning. Tredje ledd regulerer et eget variabelt tilskudd som kommer i tillegg til det ordinære tilskuddet, som enkelte nevnte reinbeitedistrikter har krav på, men ikke alle.

Første ledd: Grunnbeløpet

Første ledd er hovedregelen for det alminnelige distriktstilskuddet. Bestemmelsen angir satsen for dette tilskuddet, som fra og med driftsåret 2019/2020 økt til 102 000 kroner per distrikt, jf. punkt 4.1 i reindrifftsavtalen for 2019/2020. Hvis vilkårene er oppfylt, får alle reinbeitedistrikt i utgangspunktet 102 000 kroner, med unntak av opplistingen i bestemmelsens andre ledd. Ved sammenslåing av distrikter økes grunnbeløpet i forhold til antall distrikter som blir sammenslått. Dette betyr at det ved sammenslåing av to distrikter ytes tilskudd tilsvarende to grunnbeløp etter § 1-3 andre ledd, og ved sammenslåingen av tre distrikter ytes tre grunnbeløp. Økningen av grunnbeløpet gis i to år, regnet fra det driftsåret distriktene slås sammen.

Andre ledd: Unntak

Bestemmelsen er et unntak fra hovedregelen i første ledd, det vil si at de nevnte reinbeitedistrikt får det beløp som fremgår av bestemmelsen istedenfor 102 000 kroner etter hovedregelen i første ledd. Opplistingen av hvilke distrikter som får slik tilskudd er uttømmende. Det betyr også at anledningen til å øke beløpet ved sammenslåing av distrikt etter § 1-3 første ledd kun gjelder distrikter som mottar grunnbeløpet etter første ledd. Dette forankres også i ordlyden i første ledd der det heter at bestemmelsen regulerer «grunnbeløp». Tilskudd til tamreinlagene er uttømmende regulert i andre ledd. Heller ikke tamreinlagene omfattes av bestemmelsens første ledd.

Tredje ledd: Variable tilskuddet

Tredje ledd regulerer det variable tilskuddet. Satsen for det variable tilskuddet økte for reindrifftsavtalen 2020/2021 slik at det kan gis rom for å ta ut ferie og fritid jf. Reindrifftsavtalen 2020/2021 punkt 3.1. Satsen økte fra 12 000 kroner til 22 500 kroner per siidaandel, og for siidaandeler i distrikt 16 i Øst-Finnmark økte satsen fra 18 500 kroner til 29 000 kroner per siidaandel. Distriktene må rapportere på antall siidaandeler som tar ut ferie og fritid. Dette gjøres på særskilt rapporteringsskjema jf. forskrift om tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag § 1-2 bokstav f.

Med «foregående driftsårene» menes de tre driftsårene før det år søknad om tilskudd behandles for. Det betyr at for et distrikt som søker om tilskudd for driftsåret 2020/2021, skal vurderingen baseres på driftsårene 2017/2018, 2018/2019 og 2019/2020.

Tilskudd etter § 1-3 tredje ledd gjelder ikke fellesbeitedistrikter som er nevnt i bestemmelsen. De nevnte reinbeitedistriktene er alle vinterbeitedistrikter, og distriktene som disponerer disse vinterbeitene er alle tilknyttet andre sommerbeiter. Distriktene som benytter disse vinterbeitene, får da det variable tilskuddet gjennom sine sommersiidaer.

Ettersom tamreinlagene er organisert på en annen måte enn samisk reindrift er ikke tamreinlagene berettiget dette variable tilskuddet. Dette følger også av ordlyden «per siidaandel» da tamreinlag ikke har siidaandeler.

Fjerde ledd: Intern fordeling

Fjerde ledd gjelder kun for reinbeitedistrikter. Bestemmelsen angir en intern fordeling innad i distriktet etter at tilskuddet er blitt utbetalt. Den kan ikke forstås slik at Landbruksdirektoratet skal utbetale tilskuddet til den enkelte siida.

§ 1-4. Særskilt tilskudd for Trollheimen

§ 1-4

Tilskudd til administrasjon, planlegging og ressursforvaltning til reinbeitedistriktene, For Trollheimen ytes det tilskudd til spesielle kostnader med inntil kroner 15 000 per siidaandel for det antall enheter som er innvilget produksjonspremie i minst et av de tre foregående driftsårene. Med bakgrunn i gitte rammebetingelser utbetales et ekstraordinært tilskudd på inntil 100 000 kroner til hver av de fem siidaandelene i Trollheimen. Ved endring av rammebetingelsene bortfaller tilskuddet.

Kilde: [Forskrift om tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag \(Lovdata\)](#)

Kommentarer til bestemmelsen

Reindrif i Trollheimen er regulert i en egen lov, trollheimenloven av 21. desember 1984 nr. 101. Reindrif i Trollheimen er samisk reindrif utenfor det samiske reinbeiteområdet, jf. reinl. § 8. Dels er det inngått leieavtaler med grunneierne, og dels er nødvendige rettigheter for utøvelse av reindrif ekspropriert.

Selv om Trollheimen formelt er en siite (sørsamisk for siida) og ikke et distrikt, er bestemmelsen om tilskudd til Trollheimen lagt inn i denne forskriften.

Bestemmelsen regulerer to forskjellige tilskudd per siidaandel – tilskudd til «spesielle kostnader» og «ekstraordinært tilskudd».

For presisering av bestemmelsen om tilskudd per siidaandel vises til kommentarene til § 1-3 tredje ledd. Ekstraordinært tilskudd innvilges til hver siidaandel «med bakgrunn i gitte rammebetingelser». Satsen ble doblet fra kr 50 000 til kr 100 000 fra og med driftsåret 2019/2020, jf. punkt 4.1 i reindrifsavtalen for 2019/2020.

Når bestemmelsen bruker formuleringen med «bakgrunn i gitte rammebetingelser», henviser dette til at siidaandelene i Trollheimen har et lavt reintall, og får ikke lov til å øke dette på grunn av fare for konflikt med landbruket.

Hvis rammebetingelser blir endret, bortfaller tilskuddet, jf. § 1-4 siste punktum.

§ 1-5. Avsetning til kriseberedskapsfond

§ 1-5

Reinbeitedistriktet/tamreinlaget må oppgi hvor stor andel av søknadsårets distriktstilskudd som skal avsettes til kriseberedskapsfond. Avsetningen må utgjøre minimum kroner 5 000.

Tilskudd til kriseberedskap gis med 150 prosent av avsetningen etter første ledd, begrenset oppad inntil 25 prosent av totalt tilskudd etter § 1-3.

Reinbeitedistriktet/tamreinlaget må sette den samlede avsetningen på særskilt bankkonto for kriseberedskapsfond. Opptjent avkastning skal inngå i øvrige midler på bankkontoen.

Regler for bruk av kriseberedskapsfondet er gitt i kapittel 2.

Kilde: [Forskrift om tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag](#) (Lovdata)

Første ledd: Andel som skal avsettes

Bestemmelsen stiller et vilkår om at reinbeitedistriktet/tamreinlaget oppgir hvor stor andel av tilskuddet skal avsettes til kriseberedskap. Slike opplysninger skal oppgis i søknadsskjema.

Bestemmelsen inneholder dessuten et minstebeløp for avsetning til kriseberedskap som et vilkår for å få tilskudd etter forskriften.

Andre ledd: Prosentsetser

Bestemmelsen fastsetter prosentsetser som gjelder både egen avsetning og det totale tilskuddet. Beregningen av tilskudd etter disse satsene kan illustreres med følgende eksempler:

Distrikt A har fått distriktstilskudd på 200 000 kroner og gjort egen avsetning til kriseberedskap på 10 000 kroner. Tilskuddet etter § 1-5 andre ledd vil utgjøre 15 000 kroner.

Tamreinlag B har fått tilskudd på 152 000 kroner og gjort egen avsetning til kriseberedskap på 30 000 kroner. Tilskuddet etter § 1-5 andre ledd begrenses til 38 000 kroner, som er 25 prosent av det totale tilskuddet på 152 000 kroner.

Tilskudd til kriseberedskap kan ikke innvilges til distrikt 17, 30A, 30B, 30C og Femunden. Det vises til at de nevnte reinbeitedistriktene alle er vinterbeiter, og distriktene som disponerer disse vinterbeitene er alle tilknyttet andre sommerbeiter. Distriktene som benytter disse vinterbeitene får da tilskudd til kriseberedskap gjennom sine sommersiidaer.

Tredje ledd: Overføring til særskilt konto

Det stilles krav til at den samlede avsetning skal settes på en særskilt bankkonto for kriseberedskapsfond. Distriktet/tamreinlaget må selv opprette en slik konto og oppgi på søknadsskjemaet hvilket kontonummer den særskilte kontoen har.

Opptjent avkastning slik som renter skal inngå i øvrige midler på denne bankkontoen. Det betyr at rentene ikke kan tas ut for bruk til andre formål.

Landbruksdirektoratet betaler ut distriktstilskudd inklusive tilskudd til avsetning til kriseberedskap til distriktets konto. Distriktet selv må flytte midlene til egen konto for kriseberedskap.

Fjerde ledd

Ingen kommentar til bestemmelsen.

§ 1-6. Krav til søknad

§ 1-6

Søknad om tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag sendes på særskilt skjema fastsatt av Landbruksdirektoratet. Søknaden sendes til fylkesmannen i det reinbeiteområdet reinbeitedistriktet eller tamreinlaget tilhører.

Søker må legge ved den dokumentasjonen som fremgår av søknadsskjemaet. Søker er ansvarlig for at all nødvendig dokumentasjon legges ved søknaden.

Søknad om tilskudd med vedlegg må være levert innen 15. juli.

I særlige tilfeller kan fylkesmannen dispensere fra søknadsfristen.

Kilde: Forskrift om tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag (Lovdata)

Første ledd: søknadsskjema

Det er ingen plikt for distriktet/tamreinlaget å anskaffe midler til HMS-arbeid, som for eksempel GPS, nødpeilesendere og lignende. Hvis de gjør det, skal det imidlertid oppgis i søknaden.

Andre ledd: dokumentasjon

Dokumentasjon som kreves av søker vil fremgå av søknadsskjema/rapporteringskjema, se § 1-2 bokstav f.

Tredje ledd: frist

Søker er ansvarlig for at all nødvendig dokumentasjon sendes til statsforvalteren innen søknadsfristen. Dokumentasjon som kommer etter fristen vil ikke inngå i grunnlaget for beregning av tilskudd, dersom det ikke er innvilget dispensasjon. Dette kan medføre at søknad om tilskudd avslås.

Fjerde ledd: dispensasjon fra søknadsfristen

Hvis reinbeitedistriktet/tamreinlaget av enkelte grunner ikke kan sende søknad eller fremskaffe nødvendige vedlegg innen søknadsfristen, kan statsforvalteren gi søker dispensasjon fra søknadsfristen. Søknad om dispensasjon fra søknadsfristen må sendes før søknadsfristen er utløpt.

Slik dispensasjon skal kun gis ved «særlige tilfeller». Det betyr at situasjonen som ligger til grunn for søknad om dispensasjon skal skille seg markant fra det normale og ligge utenfor søkers kontroll. Eksemplene her kan være dødsfall, akutt sykdom og lignende.

Flere distrikter bruker regnskapskontorer for å føre regnskapet til distriktet. I de tilfellene statsforvalteren gir dispensasjon fra søknadsfristen fordi regnskapskontoret har bedt reinbeitedistriktet om utsettelse, må ny frist **ikke** medføre at tilskuddet utbetales i påfølgende regnskapsår.

Statsforvalteren sender kopi av dispensasjonsvedtak til Landbruksdirektoratet for orientering.

§ 1-7. Saksbehandling

§ 1-7

Vedtak om tilskudd fattes av fylkesmannen.

Kilde: [Forskrift om tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag](#) (Lovdata)

Kommentar til bestemmelsen

Statsforvalteren behandler søknadene i første instans. Landbruksdirektoratet er klageinstans og siste instans, jf. fvl. § 28 første ledd og forskriftens § 1-13.

§ 1-8. Dekning av kostander til utarbeidelse av bruksregler

§ 1-8

Dersom distriktet ikke selv utarbeider bruksregler, dekkes fylkesmannens utgifter til utarbeiding av bruksreglene innenfor rammen av distriktstilskudd.

Kilde: [Forskrift om tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag](#) (Lovdata)

Kommentarer til bestemmelsen

Bestemmelsen brukes der statsforvalteren har utarbeidet bruksregler for et reinbeitedistrikt etter reinl. § 58 fjerde ledd.

Utgiftene kan kun dekkes «innenfor rammen av distriktstilskudd[et]» det aktuelle driftsåret. Fratrukk for statsforvalterens kostnader kan derfor aldri bli større enn det totale tilskuddet som distriktet er innvilget etter forskriften det aktuelle driftsåret.

Tamreinlag omfattes ikke av bestemmelsen, da reindriftsloven ikke inneholder hjemmel for statsforvalteren til å utarbeide bruksregler for tamreinlag.

§ 1-9. Opplysningsplikt og kontroll

§ 1-9

Mottakere av tilskudd etter denne forskriften plikter å gi alle opplysninger som reindriftsmyndighetene finner nødvendig for å kunne forvalte tilskuddordningene, eller for å kunne oppfylle reindriftsavtalen.

Manglende rapportering av bruken av tilskuddet kan medføre at hele eller deler av utbetalt tilskudd kreves tilbakebetalt.

Reindriftsmyndighetene fører tilsyn med at utbetalinger av tilskudd er riktige, og har adgang til all bokføring, korrespondanse og opptegetninger som vedkommer tilskuddet. Det kan kreves at opplysningene bekreftes av revisor.

Kilde: Forskrift om tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag (Lovdata)

Første ledd: mottakere av tilskudd har opplysningsplikt

Etter § 1-9 første ledd har de som mottar tilskudd etter forskriften opplysningsplikt overfor reindriftsmyndighetene.

Bestemmelsen skal forstås slik at reindriftsmyndighetene (statsforvalteren, Landbruksdirektoratet og LMD) bare kan kreve opplysninger som er relevante for saksbehandlingen og den generelle forvaltningen av ordningen med tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag. Som oftest vil dette dreie seg om grunnlagsmateriale for å fatte selve vedtaket om tilskudd og dokumentasjon som muliggjør effektiv kontroll av om tilskuddet er i overensstemmelse med forskriftens målsettinger.

Det er ikke adgang å fremtvinge oppfyllelse av opplysningsplikten. Hvis reindriftsmyndighetene velger å kreve opplysninger etter § 1-9 første ledd, må saksbehandler oppgi forvaltningsloven § 14 som hjemmel for kravet.

Den som får pålegget har da adgang til å klage på pålegget hvis vedkommende mener at det ikke finnes en lovlig adgang til å gi opplysningene til Landbruksdirektoratet. Klagen kan fremsettes skriftlig eller muntlig, og innen tre dager fra pålegget er mottatt. Reindriftsmyndighetene må informere om klageadgangen når de gir pålegg om å gi opplysninger.

Andre ledd: konsekvensen av manglende rapportering

Forskrift om reinbeitedistrikter og tamreinlag stiller krav til at reinbeitedistrikter og tamreinlag rapportere om bruken distriktstilskuddet på eget rapporteringsskjema og at reinbeitedistrikter leverer revisorgodkjent årsregnskap for foregående år, slik at bruken av tilskuddet kan dokumenteres. Krav til revisorgodkjent regnskap for tamreinlag gjelder bare når tamreinlaget er pliktig til revisjon etter lov 1995-15-01 nr. 2 om revisjon og revisorer.

Rapportering på eget rapporteringsskjemaet til Landbruksdirektoratet skal sikre at bruken av tilskuddet synliggjøres, slik at det kan vurderes om det er brukt i samsvar med forskriften.

Dersom rapportering mangler kan det ikke dokumenteres at tilskuddet er brukt i samsvar med vedtaket/vilkårene i forskriften og tilskudd kan derfor kreves tilbakebetalt. Se kommentarer til § 1-10.

Tredje ledd: reindriftsmyndighetene fører tilsyn med utbetalinger av tilskudd

Etter § 1-9 tredje ledd har reindriftsmyndighetene adgang til å føre tilsyn med at utbetalinger av tilskudd er riktige. Slik oppgave har myndighetene etter § 1-11 andre ledd i Reglement for økonomistyring i staten.

Tilsynet innebærer at reindriftsmyndighetene får adgang til all bokføring, korrespondanse og opptegetninger som har sammenheng med tilskuddsutbetalingen, samt revidert regnskap for slakterier som er pålagt revisjonsplikt. Før slike kontroller må myndighetene fatte pålegg og opplyse om hjemmelen og klageadgangen, slik det er omtalt i punkt om § 1-9 første ledd.

§ 1-10. Retting av feilutbetalinger

§ 1-10

Reindriftsmyndighetene kan rette feil i utbetalt tilskudd, enten ved etterbetaling eller krav om tilbakebetaling av tilskudd fra tilskuddsmottaker.

Kilde: Forskrift om tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag (Lovdata)

Kommentarer til bestemmelsen

Bestemmelsen i § 1-10 åpner for at reindriftsmyndighetene (statsforvalteren, Landbruksdirektoratet og LMD) kan rette feil i utbetalt tilskudd, enten ved etterbetaling eller krav om tilbakebetaling av tilskudd fra tilskuddsmottaker. Denne bestemmelsen er ikke en hjemmel for avkorting av tilskudd. Vedtak om tilbakebetaling av tilskudd kan kun skje etter at det er fattet vedtak om avkorting etter forskriftens § 1-11, eller at vedtak om tilskudd omgjøres fordi det viser seg at søker ikke oppfylte vilkårene for tilskudd på søknadstidspunktet.

Etterbetaling av tilskudd til søker

Etterbetaling av tilskudd til søker skjer ved at Landbruksdirektoratet utbetaler differansen mellom det allerede utbetalte tilskuddet og det som søker har krav på, til søkers kontonummer etter at feilen blir oppdaget. Det skal ikke fattes noe vedtak om etterbetaling av tilskudd, men søker skal informeres skriftlig om at det skjer etterbetaling av tilskudd til hans eller hennes konto.

I saker der det oppdages at søker har fått utbetalt for lite tilskudd, enten ved at søker påpeker dette overfor reindriftsmyndighetene, eller ved at myndighetene oppdager det selv, er hovedregelen at hele differansen skal etterbetales til søker.

Krav om tilbakebetaling av tilskudd

Hvilke tilfeller omfattes av bestemmelsen?

Bestemmelsen i § 1-10 gjelder tilfeller der tilskuddsmottaker har fått utbetalt for mye tilskudd. Etter sin ordlyd gjelder § 1-10 i alle situasjoner der utbetaling av tilskuddet er feil, også der søker ikke kan lastes for å ha bidratt til feilutbetalingen. For eksempel kan det ha skjedd en feil hos forvaltningen ved utbetaling, eller det utilsiktet er blitt skrevet et ekstra tall i søknaden.

Hovedregel er tilbakebetaling

Reindriftsmyndighetene har et ansvar for å sørge for at bruk av statens midler skjer i tråd med lover og forskrifter, herunder reindriftsavtalen og denne forskriften. Hovedregelen er derfor at feilutbetalinger skal kreves tilbake. Dette ble også konkludert av Landbruks- og matdepartementet, som mener at det skal tungtveiende hensyn til før tilbakebetaling av feilutbetalt tilskudd kan unnlates.

Det at reindriftsmyndighetene «kan» rette feil i utbetalinger ved å kreve tilbake tilskudd betyr at det må foretas en konkret vurdering av om det er rimelig å kreve beløpet tilbake i den enkelte sak. Reindriftsmyndighetene må vurdere om det skal fremmes krav om tilbakebetaling og hvor mye som skal kreves tilbakebetalt. I den konkrete vurderingen må det tas stilling til om det foreligger adgang til å endre eller omgjøre vedtaket etter forvaltningsloven § 35.

Der søker har vært i aktsom god tro om utbetalingen, kan det i enkelte tilfeller være grunnlag for å ikke kreve tilbakebetaling. Dette gjelder blant annet feilutbetaling som skyldes en feil fra Landbruksdirektoratet hvor søker ikke hadde grunn til å reagere på feilutbetalingen. De som søker om tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag er selvstendig næringsdrivende, og er derfor underlagt en streng aktsomhetsnorm. Det kreves av søkerne at de har kjennskap til driften av distriktet/tamreinlaget og at de søker i tråd med gjeldende regler for tildeling av tilskudd.

I vurderingen av om tilskuddet skal kreves tilbakebetalt, må det offentliges interesse av korrekt bruk av statlige midler avveies mot hensynet til søker, for eksempel om søker har innrettet seg etter at utbetalingen er endelig, og at det har gått lang tid siden utbetalingen. Det kan også være et relevant moment om tilskuddsmottaker har søkt veiledning hos statsforvalteren, om veiledningen var misvisende eller om feilen skyldes forvaltningen.

I situasjoner med feilutbetaling har tilskuddsmottaker fått tilskudd som han eller hun ikke hadde krav på. Landbruks- og matdepartementet har uttalt at hensynet til et korrekt oppgjør og en sikker forvaltning av offentlige midler skal som det klare utgangspunktet veie tyngre enn hensynet til at mottakeren har innrettet seg etter utbetalingen.

Saksbehandling i saker med tilbakebetaling av tilskudd

I situasjoner der reindriftsmyndighetene har kommet frem til at utbetalt tilskudd skal kreves tilbakebetalt, skal det opprinnelige vedtaket om tilskudd omgjøres etter forvaltningsloven § 35, hvis vilkårene for omgjøring foreligger i den enkelte saken.

Omgjøring av vedtak om tilskudd som utløser krav om tilbakebetaling regnes som omgjøring til skade for den vedtaket retter seg mot. Hvis feilen blir avdekket etter at underretning om vedtaket er kommet frem til tilskuddsmottaker, vil en omgjøring til skade normalt være avheneig av at vedtaket er ugyldig, jf. forvaltningsloven § 35 første ledd bokstav c.

I saker der det er blitt utbetalt for mye tilskudd grunnet en feil vil feilen som hovedregel ha virket bestemmende på vedtakets innhold. Ugyldighetsvurderingen må derfor gjøres konkret på bakgrunn av samtlige forhold i saken med utgangspunkt i den ulovfestede ugyldighetslæren.

Hvis reindriftsmyndighetene kommer frem til at vedtaket kan omgjøres, skal det sendes forhåndsvarsel til tilskuddsmottakeren etter forvaltningsloven § 16. I slik forhåndsvarsel skal det opplyses om:

hvilket vedtak om tilskudd saken gjelder

- at vedtaket vurderes omgjort
- bakgrunnen for omgjøringen
- konsekvenser av omgjøringen, for eksempel at tilskuddet skal innkreves ved faktura eller motregnes i fremtidige tilskuddsutbetalinger
- tilskuddsmottakerens adgang til å uttale seg i saken, med en frist for uttalelse. Fristen bør fastsettes på en slik måte at tilskuddsmottaker får tilstrekkelig tid til å ivareta sine interesser.

Både vedtak om omgjøring etter forvaltningsloven § 35 og vedtak om tilbakebetaling etter forskriftens § 1-10 er enkeltvedtak. Tilskuddsmottaker må derfor opplyses om at det er klageadgang på begge vedtakene. Opplysningene om dette skal gis i samme brev som vedtak om omgjøring.

§ 1-11. Avkorting mv.

§ 1-11

Dersom tilskuddsmottaker uaktsomt eller forsettlig har gitt feil eller mangelfulle opplysninger i søknaden som har eller ville dannet grunnlag for en urettmessig utbetaling av tilskuddet, kan hele eller deler av tilskuddet avkortes.

Dersom tilskuddsmottaker i henhold til reindriftsmyndighetenes vedtak driver eller har drevet sin virksomhet i strid med lover eller forskrifter for reindriftnæringen, og det er utvist uaktsomhet eller forsett, kan hele eller deler av tilskuddet holdes tilbake inntil forholdet er rettet. Er det ved overtredelsen av slikt regelverk utvist grov uaktsomhet eller forsett, kan hele eller deler av tilskuddet avkortes.

Dersom Femunden reinbeitedistrikt ikke overholder vilkårene for utøvelse av reindrift innenfor distriktets grenser, skal hele eller deler av tilskuddet avkortes.

Kilde: Forskrift om tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag (Lovdata)

Kommentarer til bestemmelsene

Hva er avkorting og hva er formålet med den?

Bestemmelsen i § 1-11 regulerer avkorting av tilskudd. Avkorting innebærer at statsforvalteren foretar en reduksjon i tilskuddet som søker i utgangspunktet oppfylte vilkårene for å motta. Hvis søker ikke oppfyller vilkårene for å motta tilskuddet, skal søknaden avslås. Dette er ikke en avkorting.

Et overordnet mål med avkorting er å sikre forsvarlig forvaltning av fellesskapets midler. Risikoen for avkorting ved feilopplysninger skal skjerpe søkerens aktsomhet ved utfylling og innlevering av søknaden, og bidra til at tilskuddsmottakerne opptrer innenfor det fastsatte regelverket. Avkorting har ikke et pønalt formål og anses derfor ikke som straff.

Landbruksdirektoratet «kan» avkorte tilskudd, men skal alltid vurdere avkorting

Hvis forhold ved tilskuddsmottakeren omfattes av § 1-11 første eller andre ledd, «kan» tilskuddet avkortes. Det betyr at det hører under forvaltningens frie skjønn om avkorting skal foretas. Selv om bestemmelsen er utformet som en «kan»-bestemmelse, er det klare utgangspunktet at det skal foretas avkorting hvis søker har handlet på en måte som er beskrevet i § 1-11.

Første ledd: Avkorting ved feilopplysninger

Etter § 1-11 første ledd kan tilskuddet avkortes hvis tilskuddsmottaker uaktsomt eller forsettlig har gitt feil eller mangelfulle opplysninger i søknaden, og disse opplysningene har eller ville dannet grunnlag for en urettmessig utbetaling av tilskudd.

Der statsforvalteren oppdager at søker har gitt feilopplysninger i søknaden, skal det alltid vurderes avkorting etter § 1-11 første ledd. Avgjørelse om å avkorte tilskudd er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2, og kan påklages av søker.

For at statsforvalteren skal kunne fatte vedtak om avkorting etter bestemmelsen, må enkelte vilkår være oppfylt.

Søker må ha gitt en «uriktige eller ufullstendige opplysninger i søknaden som har eller ville dannet grunnlag for en urettmessig utbetaling av tilskuddet»

En uriktig opplysning (feilopplysning) foreligger når det som er ført opp i søknaden ikke er i samsvar med de faktiske forhold. Hovedregelen er at søker må føre korrekte søknadsopplysninger inn i rett felt i søknaden for å være berettiget tilskudd.

Hvis søker har presisert eller forklart de reelle forhold, må det vurderes konkret i hver enkelt sak om søker anses å ha gitt feil opplysning eller ikke. Hvis opplysninger som er gitt i søknaden gjør at saksbehandler kan behandle søknaden på korrekt grunnlag, er det mye som taler for at søker ikke har gitt feil eller mangelfull opplysning som ville dannet grunnlag for en urettmessig utbetaling av tilskudd.

Feilopplysningen må i tillegg ha eller kunne ha gitt mer tilskudd enn søker er berettiget. Bestemmelsens kjerneområde er tilfeller hvor reindriftsmyndighetene gjennom saksbehandling og kontroll (maskinell kontroll og risikobasert kontroll) oppdager feilopplysningen. Hvis søker selv sier fra om feilen uoppfordret, uten at reindriftsmyndighetene har tatt kontakt med søker, bør tilskuddet ikke avkortes.

Søker må ha handlet «uaktsomt eller forsettlig»

Det neste vilkåret er om søker har gitt feilopplysningen «uaktsomt eller forsettlig». Dette innebærer at det ikke kan avkortes i tilskuddet hvis søker var i aktsom god tro da feilopplysningen ble gitt. En søker er i aktsom god tro der han eller hun ikke visste og heller ikke burde visst at opplysningen i søknaden var feil.

Tilskuddsmottakerne etter forskriften er selvstendig næringsdrivende, og det stilles strenge krav til tilskuddsmottakernes aktsomhet. Det forventes for eksempel at tilskuddsmottaker har full kunnskap om sin drift og regelverket som omfatter driften. Hvis tilskuddsmottaker har problemer med å forstå søknadsskjemaet, forventes det at han eller hun kontakter statsforvalteren for veiledning i god tid før søknadsfristen.

Når søker ikke har vært i god tro, foreligger enten uaktsomhet eller forsett.

Uaktsomhet

Bestemmelsen i § 1-11 første ledd omfatter tilfeller med såkalt simpel uaktsomhet. Simpel uaktsomhet forekommer når tilskuddsmottakeren har opptrådt i strid med det som en alminnelig aktsom person i samme situasjon ville ha gjort.

Ved vurdering av aktsomhetskravet må det foretas avveining av flere hensyn, også om det var uklarheter i søknadsskjema, regelverk eller annen informasjon, og om denne uklarheten kunne skape tolkningstvill hos tilskuddsmottakeren. Det ses også hen til tidligere praksis der aktsomhetskravet er blitt vurdert.

Forsett

Vurderingen av forsett er en subjektiv vurdering. Det betyr at statsforvalteren i den enkelte sak må sannsynliggjøre at tilskuddsmottaker ved sin handling må ha ment å ville tilegne seg en urettmessig utbetaling av tilskudd. Det må foreligge en saklig årsakssammenheng mellom handlingen og den urettmessige utbetalingen.

Avkortingens størrelse

Statsforvalteren kan avkorte «hele eller deler av tilskuddet». Hovedregelen er at tilskuddet skal avkortes med et beløp tilsvarende den urettmessige utbetalingen. For eksempel, hvis feilopplysningen har ført til at tilskuddsmottaker har mottatt 10 000 kroner i uberettiget tilskudd, skal tilskuddet avkortes med 10 000 kroner.

Saksbehandler må likevel alltid vurdere om det er rimelig og forholdsmessig å avkorte et beløp tilsvarende den urettmessige utbetalingen i den enkelte sak, eller om avkortingsbeløpet bør settes høyere eller lavere.

For eksempel bør avkortingsbeløpet settes høyere hvis søker har gitt feilopplysninger ved flere søknadsomganger. Hvis størrelsen på den urettmessige utbetalingen blir uforholdsmessig høy i forhold til feilopplysningen som er gitt, kan dette tilsi at avkortingen bør settes lavere enn merutbetalingen. Hensynet til likebehandling på tvers av reinbeiteområdene skal likevel ivaretas og en slik økning eller reduksjon i avkortingssummen bør begrunnes.

Beløpet som avkortes kan aldri vært større enn søkers tilskuddsutbetaling i den enkelte søknadsperioden. Det betyr at avkortingsbeløpet ikke kan overstige tilskuddsutbetalingen, slik at tilskuddsmottaker ender opp med å skyldre reindriftnmyndighetene penger ut over tilskuddet han eller hun har søkt om.

Andre ledd

Første punktum: Tilbakehold av tilskudd ved brudd på regelverk

Bestemmelsen i § 1-11 andre ledd første punktum gjelder tilfeller der tilskuddsmottaker driver eller har drevet sin virksomhet i strid med lover eller forskrifter for reindriftnæringen. I tilfeller der det er utvist uaktsomhet eller forsett, kan statsforvalteren holde tilskuddet tilbake inntil forholdet er rettet.

For at statsforvalteren skal kunne bruke bestemmelsen i § 1-11 andre ledd første punktum, må enkelte vilkår være oppfylt.

Vilkår om brudd på lover eller forskrifter for reindriftnæringen

Det må foreligge brudd på lover og forskrifter for reindriftnæringen. I tillegg til reindriftnloven med tilhørende forskrifter og forskrifter til reindriftnavtalen, kan slik regelverk for eksempel være dyrevelferdsloven med tilhørende forskrift.

Det at bruddet må foreligge, betyr at det må være fattet et vedtak der det er konstatert et brudd på regelverk som er begått av tilskuddsmottaker. Da forvaltningslovens utgangspunkt er at vedtak skal iverksettes straks, vil ulovlig forhold etter § 1-11 andre ledd foreligge selv om det aktuelle vedtaket er påklaget, med mindre det er gitt utsatt iverksettelse etter forvaltningsloven § 42.

Krav om utvist skyld

I tillegg til at brudd på regelverk for reindriftnæringen må være konstatert i et vedtak, må tilskuddsmottaker ha utvist skyld ved brudd på dette regelverket.

Ved en slik vurdering som gjelder reinbeitedistrikt/tamreinlag må det foretas en identifikasjon mellom styret og tamreinlaget/reinbeitedistriktet som juridisk person. Dette betyr at det er styrets opptreden som får direkte juridiske konsekvenser for tamreinlaget/reinbeitedistriktet som helhet. Statsforvalteren og Landbruksdirektoratet forholder seg til styret i reinbeitedistriktet/tamreinlaget, og alt styret foretar seg, binder distriktet/ tamreinlaget juridisk.

Bestemmelsen i § 1-11 andre ledd første punktum, der statsforvalteren gis adgang til å holde tilbake tilskuddet, krever at tilskuddsmottaker har utvist simpel uaktsomhet eller forsett.

Om simpel uaktsomhet

Simpel uaktsomhet forekommer når tilskuddsmottakeren har opptrådt i strid med det som en alminnelig aktsom person i samme situasjon ville ha gjort.

Tilskuddsmottakerne etter forskriften er selvstendig næringsdrivende, og det stilles strenge krav til tilskuddsmottakernes aktsomhet. Det forventes at tilskuddsmottaker har kunnskap om driften i distriktet/tamreinlaget og regelverket som omfatter driften.

Om forsett

Vurdering av forsett er en subjektiv vurdering. Hva som omfattes av forsett, er beskrevet i kommentarer til § 1-11 - Om simpel uaktsomhet.

Hvor mye tilskudd skal holdes tilbake?

Statsforvalteren må i den enkelte sak foreta en vurdering av hvor mye av tilskuddet skal holdes tilbake. Hovedregelen er at beløpet som holdes tilbake må være stort nok til å legge press på tilskuddsmottaker til å rette opp ulovligheter i driften, men heller ikke så stort at det oppleves som grovt urimelig og forringer tilskuddsmottakerens økonomi.

Tilbakeholdsrett bortfaller når søker har rettet opp forholdet

Hvis søker har rettet opp forholdet og innrettet driften slik at den er blitt lovlig, kan statsforvalteren ikke lenger holde tilskuddet tilbake. Det betyr at pålegg fra myndighetene om retting av ulovlig forhold som er oppfylt på søknadstidspunktet, ikke kan tjene som grunnlag for tilbakehold.

Det er tilskuddsmottaker som har bevisbyrden for at det ulovlige forholdet er rettet. Det betyr at tilskuddsmottaker må fremskaffe opplysninger og dokumentasjon som er nødvendig for å sannsynliggjøre at det ulovlige forholdet er blitt rettet. For eksempel, kan tilskuddsmottaker sende inn vedtak om at hans eller hennes drift er brakt i lovlige former.

Avkorting av tilskudd ved brudd på regelverk

Etter § 1-11 andre ledd andre punktum kan statsforvalteren avkorte heler eller deler av tilskudd hvis tilskuddsmottaker driver eller har drevet sin virksomhet i strid med lover og forskrifter for reindriftsnæringen, og det er utvist grov uaktsomhet eller forsett.

I denne bestemmelsen skal det blant annet foretas vurdering av skyld. Ved en slik vurdering som gjelder reinbeitedistrikt/tamreinlag må det foretas en identifikasjon mellom styret og tamreinlaget/reinbeitedistriktet som juridisk person. Dette betyr at det er styrets opptreden som får direkte juridiske konsekvenser for tamreinlaget/reinbeitedistriktet som helhet. Statsforvalteren og Landbruksdirektoratet forholder seg til styret i reinbeitedistriktet/tamreinlaget, og alt styret foretar seg, binder distriktet/ tamreinlaget juridisk.

Bestemmelsen har samme vurderingstema som § 1-11 andre ledd første punktum, men er forbeholdt de grovere tilfeller av regelverksbrudd. Til forskjell fra § 1-11 andre ledd første punktum om tilbakehold av tilskudd, kan avkorting etter § 1-11 andre ledd andre punktum foretas også der det ulovlige forholdet har blitt rettet, hvis tilfellet er grovt nok.

For vurderingen av vilkårene om brudd på regelverk som er konstatert ved reindriftsmyndighetenes vedtak og krav om utvist skyld, vises til kommentarer til § 1-11 - Vilkår om brudd på lover eller forskrifter for reindriftsnæringen og Krav om utvist skyld.

Om grov uaktsomhet og forsett

Ved grov uaktsomhet dreier det seg om et markert avvik fra alminnelig handlemåte for an alminnelig aktsom person i samme stilling og situasjon. Dette er en objektiv vurdering. Vurderingen er den samme som for simpel uaktsomhet, men i tilfellet med grov uaktsomhet må tilskuddsmottakerens handlinger utløse sterk bebreidelse.

Vurderingen av forsett er en subjektiv vurdering. Det betyr at statsforvalteren i den enkelte sak må sannsynliggjøre at tilskuddsmottaker har driver eller har drevet sin drift i strid med lover eller forskrifter for reindriftsnæringen. I enkelte tilfeller er dette konstatert i vedtak om regelverksbrudd. I andre tilfeller kan det være vanskelig å avgjøre om forsett foreligger. Det er derfor bedre at saksbehandleren vurderer forholdet etter krav om grov uaktsomhet, da dette er en objektiv vurdering.

Reindriftsmyndighetene skal foreta en konkret vurdering i hver enkelt sak

Selv om utgangspunktet er at det skal foretas avkorting ved brudd på regelverk som er nevnt i § 1-11 andre ledd andre punktum, må statsforvalteren likevel foreta en konkret vurdering i hver enkelt sak av om det bør reageres med avkorting i tilskudd eller ikke. I tillegg må statsforvalteren vurdere hvor mye av tilskuddet som skal avkortes.

Vurderingen skal gjøres på bakgrunn av avveining av relevante momenter. I norsk rett stilles det et skjerpet aktsomhetskrav til næringsdrivende, slik at det forventes at lover og forskrifter som har direkte betydning for vedkommendes næring, blir overholdt.

Graden av eventuell avkorting bør stige proporsjonelt med alvorligheten av handlingen som førte til brudd for relevant regelverk, i tillegg til vurderingen av driftsøkonomiske konsekvenser for den aktuelle tilskuddsmottakeren. For å ivareta likebehandlingsprinsippet bør det ses hen til tidligere behandling av lignende saker. Vurdering av avkorting i saker med lik faktum skal være lik uavhengig av hvor i Norge søker har sin drift.

Beløpet som avkortes kan aldri være større enn søkers tilskuddsutbetaling i den enkelte søknadsperioden. Det betyr at avkortingsbeløpet ikke kan overstige tilskuddsutbetalingen, slik at tilskuddsmottaker ender opp med å skylde reindriftsmyndighetene penger ut over tilskuddet han eller hun har søkt om.

Tredje ledd: Avkorting ved brudd på vilkår for Femund

I bestemmelsens tredje ledd er det en særskilt regulering av Femunden reinbeitedistrikt, som er et felles vinterbeitedistrikt for Saanti sijte (Essand) og Gåebrie sijte (Riast/Hylling). Bestemmelsen oppstiller en plikt til å avkorte tilskuddet dersom vilkårene for utøvelse av reindrift innenfor distriktets grenser ikke overholdes, jf. ordet «skal». Det frie forvaltningsskjønnet i denne bestemmelsen er derfor begrenset til vurderingen om hvor stor del av tilskuddet som skal avkortes. Det er ikke anledning å ikke avkorte tilskuddet i det hele tatt.

Når det skal vurderes om hele eller deler av tilskuddet skal det foretas en helhetsvurdering der alle momenter ved forholdet trekkes inn, både det som taler for og imot avkortning. Aktuelle momenter er forholdets art (hva har skjedd), hvor klanderverdig forholdet er osv. Bestemmelsen ble tilføyd fra og med reindriftsavtalen 2014/2015. LMD har uttalt følgende i sitt merknadsbrev til forskriftsendringen: «Dette er en særbestemmelse rettet mot Femunden reinbeitedistrikt, se reindriftsavtalen pkt. 4.1. Reindriftsmyndighetene skal foreta en avkortning i tilskuddet til Femunden dersom distriktet ikke følger gitte vilkår for utøvelsen av reindrift innenfor distriktets grenser, herunder gitte vilkår i avtale mellom Staten og grunneierne i domsområdet fra Høyesterett i Korssjøfjellssaken, Rt. 1988 s. 1217. Det kreves ikke at det foreligger skyld, det er tilstrekkelig at det er konstatert at distriktet har brutt vilkårene for bruken av området for at avkortning skal foretas. Hvordan avkortningen skal skje, vil være opp til statsforvalterens skjønn. Et minimum vil imidlertid være å dekke kompensasjonskrav i samsvar med inngåtte avtale med grunneierne i Korssjøfjellet.»

§ 1-12. Innkreving av tilbakebetalings- og avkortingsbeløp

§ 1-12

Differansen mellom utbetalt beløp og berettiget tilskudd som følge av vedtak om tilbakebetaling etter § 1-10 eller avkorting etter § 1-11, kan kreves tilbakebetalt fra tilskuddsmottakeren eller motregnes i senere tilskuddsutbetalinger.

Krav fra reindriftsmyndighetene kan motregnes i tilskuddsutbetalinger til tilskuddsmottakeren.

Dersom foretaket/tilskuddsmottakeren ikke var i aktsom god tro om utbetalingen, kan renter kreves fra det tidspunkt tilbakebetalingskravet er kommet fram til foretaket/mottaker. Ved grov uaktsomhet eller forsett kan renter kreves fra tidspunktet for utbetaling av det urettmessige tilskuddet. Rentefoten skal settes lik den rentefot som til enhver tid er fastsatt av Finansdepartementet i medhold av § 3 i lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m.

Kilde: Forskrift om tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag (Lovdata)

Første ledd: innkreving av differansen

Bestemmelsen i § 1-12 omfatter regler for innkreving av differansen mellom utbetalt tilskudd og det beløpet som kreves tilbakebetalt som følge av vedtak om avkorting og tilbakebetaling. Før tilbakebetaling skal kunne kreves, må vedtaket om tilskudd omgjøres etter forvaltningsloven § 35. Se kommentarer til § 1-10 – Krav om tilbakebetaling av tilskudd.

Andre ledd: om motregning

I § 1-12 andre ledd er det angitt en selvstendig hjemmel til motregning i fremtidige tilskuddsutbetalinger. Det betyr at reindriftsmyndighetene ikke trenger å gå veien om ulovfestede motregningsregler i slike tilfeller.

For å kunne motregne feilutbetalt tilskudd i fremtidige tilskuddsutbetalinger må Landbruksdirektoratet først sende faktura på beløpet som feilutbetalt tilskudd utgjør. Først når faktura ikke er blitt betalt innen fristen i faktura, kan det foretas motregning.

Før motregning foretas, må det alltid sendes en motregningserklæring til den som vedtaket om tilbakebetaling gjelder. Erklæring kan ikke sendes før faktura på tilbakebetaling er forfalt. Beslutning om å foreta motregning er ikke et enkeltvedtak og kan ikke påklages.

Statsforvalteren bør sende kopi av alle vedtak om omgjøring av tilskudd til Landbruksdirektoratet, slik at Landbruksdirektoratet kan erklære motregning overfor tilskuddsmottaker.

Valg mellom motregning og innkreving av faktura

Det er Landbruksdirektoratet som foretar valget mellom å innkreve tilbakebetalingsbeløp ved faktura og oppfølging av denne, og motregning av tilbakebetalingsbeløpet i fremtidige tilskuddsutbetalinger.

De fleste reinbeitedistrikter som søker om og mottar tilskudd etter forskriften, søker årlig. Det er derfor mest hensiktsmessig å motregne i fremtidige tilskuddsutbetalinger, og heller foreta annen innkreving hvis distriktet ikke søker/ikke mottar tilskudd året etterpå.

Tredje ledd: Renter

Utgangspunktet i norsk rett er at det ikke kan kreves renter uten hjemmel. Det betyr at den aktuelle forskriften må inneholde en bestemmelse om renter for at disse skal kunne kreves ved tilbakebetalingskrav.

I § 1-12 tredje ledd er det åpnet for at det kan kreves renter ved krav om tilbakebetaling. Renter beregnes fra to forskjellige tidspunkt:

- for mottakere som ikke var i aktsom god tro om utbetalingen – fra tidspunktet tilbakebetalingskravet er kommet frem til mottaker
- for mottakere som har utvist grov uaktsomhet eller forsett – fra tidspunktet for utbetaling av urettmessige tilskuddet.

For begge tilfeller er rentefoten lik den som er satt i lov om renter ved forsinket betaling § 3.

Bestemmelsen skal fungere som motivasjon for søker om å melde fra om mottak av uberettiget tilskuddsbeløp, i stedet for å beholde beløpet inntil det eventuelt blir krevet tilbake. Regelen har også til hensikt å forhindre at feilutbetalinger skjer ved at risikoen for å bli ilagt renter skal skjerpe søkerens aktsomhet ved utfylling og innlevering av søknader om tilskudd.

Vilkåret om at tilskuddsmottaker må ha handlet uaktsomt eller forsettlig innebærer at det ikke kan kreves renter dersom tilskuddsmottaker var i aktsom god tro.

§ 1-13 Klageadgang

§ 1-13

Fylkesmannens vedtak etter denne forskrift kan påklages til Landbruksdirektoratet etter forvaltningslovens regler.

Kilde: Forskrift om tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag (Lovdata)

Kommentarer til bestemmelsen

Statsforvalteren er første instans i saker om tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag. Statsforvalterens vedtak kan påklages til Landbruksdirektoratet. Etter forvaltningsloven § 32 første ledd bokstav a skal klagen fremsettes for det forvaltningsorganet som har fattet vedtaket, det vil si statsforvalteren. Statsforvalteren skal vurdere klagen først. Hvis statsforvalteren tar klagen til følge og endrer vedtak i favør av søker, stopper saken allerede der. Hvis statsforvalteren velger å opprettholde sitt vedtak, blir klagen oversendt til Landbruksdirektoratet, som treffer endelig vedtak i saken, jf. forvaltningsloven § 33 andre ledd.

§ 2-1. Definisjoner

§ 2-1

Med beitekrise menes en hendelse som avviker markant fra den normale beitevariasjonen som er mellom år, der en vesentlig andel av beitearealet er utilgjengelig, og det foreligger en betydelig risiko for omfattende tap av rein.

Kilde: Forskrift om tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag (Lovdata)

Kommentarer til bestemmelsen

Det er kriseberedskapsutvalget som skal fastslå om det foreligger en beitekrise, se § 2-2.

§ 2-2. Generelle vilkår

§ 2-2

Reinbeitedistriktet/tamreinlaget må melde beitekrisen til fylkesmannen før bruk av kriseberedskapsfondet.

Kriseberedskapsfondet etter § 1-5 skal kun brukes til å dekke kostnader i forbindelse med tilfeller der kriseberedskapsutvalget har fastslått at det foreligger en beitekrise.

Reinbeitedistriktet/tamreinlaget skal rådføre seg med fylkesmannen ved gjennomføring av tiltak i forbindelse med beitekrisen.

Kilde: Forskrift om tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag (Lovdata)

Første ledd: Melding om beitekrisen til statsforvalteren

Dette vilkåret innebærer at distriktet/tamreinlaget ikke kan ta ut penger fra fondskontoen eller betale fakturaer derfra før beitekrisen er meldt til statsforvalteren.

Melding til statsforvalteren kan gjøres muntlig per telefon eller fremmøte, eller skriftlig ved e-post eller brev. Normalt vil det haste med å sette i gang tiltak, så muntlig dialog er nok det mest relevante. Statsforvalteren skal loggføre muntlige meldinger for eventuell senere dokumentasjon.

Andre ledd: Tilfeller der kriseberedskapsfondet kan anvendes

Bestemmelsen begrenser typer tilfeller der kriseberedskapsfondet kan anvendes. Vilkåret innebærer at når kriseberedskapsutvalget har fastslått at det er en beitekrise, kan midler fra kriseberedskapsfondet benyttes.

Videre er det kun kostnader i forbindelse med beitekrisen som kan dekkes av kriseberedskapsfondet. I dette ligger at det må være en nær og naturlig tilknytning mellom kostnadene og beitekrisen, jf. ordlyden «i forbindelse med». Hvilke kostnader som er aktuelle fremgår av § 2-3.

Tredje ledd: Råd ved gjennomføring av tiltak

Bestemmelsen sikrer en tett dialog med statsforvalteren.

Arbeidsgruppen har foreslått at statsforvalteren innhenter råd fra kriseberedskapsutvalget i tilfeller hvor det vurderes iverksettelse av ulike tiltak når en beitekrise har oppstått. Dette gjelder særlig dispensasjoner fra gjeldende beitetider og innflytting til områder hvor det i utgangspunktet ikke er åpnet for beite, men hvor det er inngått avtaler mellom reindriften og grunneierne om bruk ved særlige tilfeller.

§ 2-3. Kostnader og satser

§ 2-3

Som kostnader etter § 2-2 regnes blant annet leie av alternative beiteområder, innkjøp av fôr, innleid arbeidskraft, transport av fôr og personell, samt flytting av rein til alternative beiteområder.

Vederlag for enkeltpersoners arbeidsinnsats kan maksimalt utgjøre kroner 150 per time.

For dekning av bruk av enkeltpersoners transportmidler og annet utstyr anvendes statens satser.

Kilde: Forskrift om tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag (Lovdata)

Første ledd: Tiltak

Bestemmelsen er ikke uttømmende, jf. ordlyden «blant annet». Det betyr at også andre kostnader enn de som er positivt angitt i bestemmelsen kan tenkes. Det avgjørende er om kostnaden har tilknytning til beitekrisen.

Ved flytting av rein i forbindelse med en beitekrise kan kostnader til leie av transport av dyrene dekkes fra kriseberedskapsfondet.

Andre ledd

Ingen kommentarer.

Tredje ledd

Ingen kommentarer.

§ 2-4. Opplysningsplikt og kontroll

§ 2-4

Reinbeitedistriktet/tamreinlaget skal rapportere bruk av kriseberedskapsfondet til fylkesmannen senest to måneder etter at beitekrisen er opphørt.

Den som disponerer kriseberedskapsfondet plikter å gi alle opplysninger som fylkesmannen finner nødvendig.

Fylkesmannen fører tilsyn med at bruken av kriseberedskapsfondet er riktig, og har adgang til all bokføring, korrespondanse og opptegnelser som vedrører bruken. Det kan kreves at opplysningene bekreftes av revisor.

Kilde: Forskrift om tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag (Lovdata)

Første ledd: Rapportering

Rapporten bør inneholde en angivelse av bakgrunnen for beitekrisen, kriseberedskapsutvalgets bekreftelse av at det forelå en beitekrise, hvilke tiltak som ble gjennomført og hvilken kontakt det har vært med statsforvalteren og eventuelt kriseberedskapsutvalget underveis i prosessen og for tiltakene som ble gjennomført. Rapporten skal inneholde et spesifisert regnskap over de ulike kostnadene og bilag som dokumenterer kostnadene.

Dersom ikke rapportering foreligger innen to måneder etter at beitekrisen opphørte, må statsforvalteren purre på reinbeitedistriktet/tamreinlaget.

Rapporteringen er viktig for å ha kontroll med at kriseberedskapsfondet ikke brukes utover det som er formålet med avsetningen og tilskudd til kriseberedskap, jf. § 1-1 andre ledd.

Andre ledd: Opplysningsplikt

Denne bestemmelsen gir statsforvalteren anledning til å kreve opplysninger både i forkant av bruk fra fondet, underveis i prosessen og etter anvendelse av midlene. Blant annet kan Statsforvalteren når reinbeitedistriktet/tamreinlaget melder beitekrisen etter § 2-2 andre ledd, det vil si før bruk av kriseberedskapsfondet, kreve at det fremlegges dokumentasjon på kriseberedskapsutvalgets bekreftelse på beitekrisen er fastslått. Også i forbindelse med rapportering kan det være opplysninger som mangler og som er viktig for statsforvalteren å få belyst.

At opplysningene skal være nødvendige innebærer at det skal være en nær og naturlig sammenheng mellom opplysningene og beitekrisen.

Tredje ledd: Kontrolladgang

Bestemmelsen gir statsforvalteren adgang til å føre kontroll med at fondet anvendes i overensstemmelse med vilkårene i § 2-2.

«All bokføring» inkluderer alle bilag som bokføringen er basert på.

Korrespondanse omfatter brev og e-post, og opptegnelser er notater o.l. som er gjort av distriktet/tamreinlaget eller andre involverte, f.eks. kriseberedskapsutvalget.

Etter ordlyden er det ved «bruken» fra fondet at kontrolladgangen foreligger, men bestemmelsen kan likevel ikke tolkes så snevert at den ikke gir statsforvalteren anledning til å føre tilsyn med de distrikter/tamreinlag som ikke har meldt om bruk av fondet. Statsforvalteren må kunne ta stikkprøvekontroller hos alle som har avsatt og fått tilskudd til kriseberedskap, selv om distriktet eller tamreinlaget ikke har meldt om bruk av midlene. Dette er nødvendig for å kontrollere at midlene ikke anvendes til annet formål enn de er tenkt til.

Selv om det foreligger en vid kontrolladgang, kan likevel ikke statsforvalteren kreve å få adgang til bokføring, korrespondanse og opptegnelser som ikke har noe med kriseberedskapsfondet å gjøre.

Kontrolladgangen tilkommer også Landbruksdirektoratet som klageorgan.

Det er i fotnotene henvist både til reinl. § 50, jf. § 48 og lov om revisjon og revisorer (revisorloven) § 2-1.

Etter revisorloven § 2-1 skal regnskapspliktige etter regnskapsloven § 1-2 første ledd påse at regnskapet revideres av registrert revisor eller statsautorisert revisor i samsvar med § 2-2 (revisjonsplikt) når ikke annet er bestemt i eller i medhold av lov.

For reinbeitedistrikter er det tvilsomt at det vil oppstå revisjonspliktig til å få revidert regnskapet etter revisorloven. Det er usikkert hvilken selskapsform de kan anses å ha da de er registrert som «annen juridisk person» i

Brønnøysundregisteret. De vil derfor neppe bli regnskapspliktige etter regnskapsloven.

Etter reinl. § 48 skal likevel årsmøtet velge revisor som skal være registrert eller statsautorisert i henhold til revisorloven. Statsforvalteren kan godkjenne at det i stedet for ekstern revisor velges et revisjonsutvalg på to, eventuelt tre medlemmer blant de stemmeberettigede i distriktet. Det betyr at reinbeitedistriktets regnskap alltid skal revideres, og det kan derfor kreves at opplysningene bekreftes av revisor etter forskrift om tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag § 2-4 tredje ledd, eller av de valgte stemmeberettigede medlemmene.

Tamreinlagene er registrert som aksjeselskap (AS), ansvarlig selskap (ANS) eller ansvarlig selskap med delt ansvar (DA). Disse selskapsformene er i utgangspunktet alltid revisjonspliktig, men med noen unntak. Det må vurderes konkret i hvert tilfelle om tamreinlaget er revisjonspliktig. Dersom de ikke er det, kan reindriftsmyndighetene ikke pålegge dem at opplysningene etter § 2-4 tredje ledd bekreftes av revisor.

Det vises til at tamreinlagene ikke kan ilegges større byrde etter en forskrift enn det som følger av revisorloven, da loven har høyere trinnhøyde enn forskrift om tilskudd, jf. Lex-superiorprinsippet.

§ 2-5. Krav om tilbakeføring ved uberettiget bruk

§ 2-5

Fylkesmannen kan kreve hele eller deler av de brukte midlene tilbakeført til kriseberedskapsfondet dersom

1. fondet brukes i strid med de generelle vilkårene i § 2-2, eller
2. fylkesmannen ikke godkjenner rapporteringen ved bruk av fondet etter § 2-4.

Kilde: Forskrift om tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag (Lovdata)

Kommentarer til bestemmelsen

Bestemmelsen lister opp to tilfeller når statsforvalteren kan kreve de brukte midlene

tilbakeført til kriseberedskapsfondet, helt eller delvis. Oppstillingen er uttømmende, slik at midlene ikke kan kreves tilbakeført i andre tilfeller.

Dette er aktuelt når:

- reinbeitedistriktet/tamreinlaget har brukt fondets midler til kostnader som ikke har en nær og naturlig tilknytning til beitekrisen, eller
- midlene er brukt uten at det foreligger en beitekrise, eventuelt at distriktet mener det er en beitekrise, uten at kriseberedskapsutvalget er enig i det.

Manglende godkjenning vil være aktuelt når det foreligger mangler ved rapporteringen. For eksempel når kostnadsbruken som er beskrevet i rapporten ikke er dokumentert ved bilag.

Søker må få en mulighet til å ferdigstille rapporteringen før midlene kreves tilbake. Det kan være at dokumentasjon er kommet bort i posten eller sendt til feil epostadresse, eller manglet da fristen for å sende inn rapporten utløp.

Statsforvalteren må derfor gi søker en frist for å ferdigstille rapporteringen. Dersom frist for å ettersende dokumentasjon eller rette opp mangler ved rapporteringen ikke overholdes, skal statsforvalteren sende forhåndsvarsel etter fvl. § 16 om at det vil bli fattet vedtak om tilbakeføring av de brukte midlene til fondet. Søker må få en rimelig frist for uttalelse til varselet.

Etter fristen for uttalelse er gått ut, og eventuelt svar fra søker ikke er tilstrekkelig til å unnlate tilbakeføring, må statsforvalteren fatte vedtak om tilbakeføring til fondet. Kopi av vedtaket sendes til Landbruksdirektoratet for innkreving i samsvar med gjeldende rutiner for dette.

Både det tilskuddet som reinbeitedistriktet/tamreinlaget innvilges etter § 1-5 andre ledd og distriktets/tamreinlagets egen avsetning etter § 1-5 første ledd kan kreves tilbakeført til kriseberedskapsfondet etter § 2-5. Bestemmelsen blir tolket slik da kapittel 2 om bruk av kriseberedskapsmidlene gjelder begge de ovennevnte typer midler.

§ 3-1. Ikrafttredelse

§ 3-1

Denne forskrift trer i kraft 1. juli 2018. Samtidig oppheves forskrift 14. juni 2010 nr. 888 om tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag.

Kilde: Forskrift om tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag (Lovdata)

Kommentarer til bestemmelsen

Ingen kommentarer